

RO

RO

RO

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 9.12.2010
COM(2010) 728 final

2010/0362 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește
relațiile contractuale din sectorul laptelui și al produselor lactate**

EXPUNERE DE MOTIVE

După deciziile referitoare la bilanțul sanitar din noiembrie 2008, sectorul laptelui a trecut printr-o criză profundă provocată de scăderea cererii de produse lactate ca urmare a prețurilor deosebit de ridicate din 2007. Instrumentele „plasei de securitate” puse în aplicare pentru depășirea crizei și-au dovedit eficacitatea în situații de criză. Criza a revelat, de asemenea, anumite deficiențe de orientare pe piață ale sectorului laptelui. Comisarul pentru agricultură și dezvoltare rurală a decis, în consecință, să creeze un grup de experți la nivel înalt (GNI) în domeniul laptelui cu misiunea de a elabora un cadru reglementar care să fie pus în aplicare pe termen mediu și lung cu scopul de a contribui la stabilizarea pieței și a veniturilor producătorilor și de a spori transparența, respectând, în același timp, concluziile bilanțului sanitar. GNI s-a întrunit cu ocazia a zece reuniuni din octombrie 2009 până în iunie 2010 și, la 15 iunie 2010, a prezentat un raport însoțit de 7 recomandări.

GNI a efectuat o evaluare aprofundată a tuturor chestiunilor și aspectelor abordate în prezenta propunere. GNI era compus din reprezentanți ai tuturor statelor membre ale UE și prezidat de Directorul general pentru Agricultură și Dezvoltare rurală al Comisiei, incluzând și un membru al secretariatului Parlamentului European în calitate de observator. Grupul a beneficiat de contribuții orale și scrise din partea marilor grupuri de operatori din lanțul de aprovizionare cu produse lactate, și anume: COPA-COGECA, European Milk Board, coordonarea europeană Via Campesina (fiecare reprezentând fermierii), Asociația europeană a producătorilor de lactate (reprezentând sectorul prelucrării produselor lactate), EUCOLAIT (reprezentând comercianții de produse lactate), EUROCOMMERCE (reprezentând comercianții în detaliu) și BEUC (reprezentând consumatorii). GNI a beneficiat, de asemenea, de contribuții din partea experților universitari invitați, a reprezentanților unor țări terțe (SUA, Noua Zeelandă, Australia și Elveția), a autorităților naționale responsabile cu concurența și a serviciilor Comisiei (DG Concurență și DG Agricultură). La 26 martie 2010 a avut loc, de asemenea, o conferință a părților interesate din sectorul produselor lactate care a permis unui număr mai mare de actori din lanțul de aprovizionare să își exprime punctele de vedere.

Raportul și recomandările elaborate de GNI au fost examinate de Consiliu, a cărui președinție a adoptat concluziile sale la reuniunea din 27 septembrie 2010. Concluziile respective invită Comisia să prezinte, până la sfârșitul anului, reacția sa la primele trei recomandări ale GNI (privind relațiile contractuale, puterea de negociere a producătorilor și, respectiv, organizațiile interprofesionale) și să răspundă cu rapiditate recomandării GNI privind transparența.

Unul dintre aspectele cheie ale activității GNI este atenția acordată domeniilor legate de structura și de operatorii pieței: relații contractuale, putere de negociere, organizații de producători și organizații interprofesionale. Structura pieței, în configurația sa actuală, a agravat în mod considerabil anumite aspecte ale crizei din 2009 în sectorul laptelui, reflectând faptul că procesul de reformă a demarat cu mult mai târziu în sectorul produselor lactate decât în alte sectoare - și anume, în esență, numai în 2003. Existența, pe o perioadă îndelungată, a unor cote fixe și a unor prețuri oficiale ridicate a creat rigidități pe piață, instituind, în practică, dezușuri garantate pentru produsele lactate. Adaptarea structurală a fost adesea inhibată, operatorii din lanțul de producție nu au fost stimulați să reacționeze la evoluțiile pieței, inclusiv la fluctuațiile prețurilor și au existat puține incitații la inovare sau în favoarea unor creșteri de productivitate. În sectorul laptelui, reforma ar trebui să urmeze aceleași căi precum în alte sectoare care și-au consolidat în mod substanțial orientarea pe piață în cadrul „libertății exploatații agricole”. Aceasta ar trebui să ducă la sporuri de eficacitate și să permită sectorului din UE să profite de oportunitățile pieței, atât pe teritoriul cât și în afara teritoriului UE.

Un anumit număr de măsuri par să se impună pe termen mediu, până la abolirea regimului de cote și ulterior acesteia. Structura pieței variază în mod considerabil între statele membre și în interiorul acestora, dar, deseori, concentrația ofertei este cu mult inferioară concentrației din sectorul prelucrării. Aceasta duce la un dezechilibru al puterii de negociere dintre aceste niveluri. Se constată, de asemenea, o anumită rigiditate a pieței, în care agricultorii au puține posibilități de alegere a întreprinderii de prelucrare (sau chiar a transportatorilor pentru laptele crud). Acești factori pot duce la o deficiență gravă de adaptare a ofertei la cerere, precum și la practici comerciale neloiale. În special, este frecvent ca agricultorii să nu cunoască prețul pe care îl vor primi pentru laptele lor la livrare (întrucât acesta este fixat adeseori cu mult mai târziu de către fabricile de produse lactate, conform unor criterii asupra cărora agricultorul nu are nicio influență). Pe de altă parte, volumul de livrări al fabricilor de lapte nu este întotdeauna planificat în mod adecvat. Valoarea adăugată nu este distribuită în mod echilibrat în cadrul lanțului de aprovizionare, în special în ceea ce privește agricultorii și se constată existența unei probleme semnificative de repartiție a prețului de la un capăt la altul al lanțului.

O problemă cheie pare a fi relația dintre agricultori și prelucrători iar soluțiile pentru remedierea situației s-ar găsi la acest nivel. Propunerea prevede posibilitatea recurgerii, în mod opțional, la contracte de livrare a laptelui crud încheiate în avans între agricultor și fabrica de lapte, cuprinzând elemente esențiale privind prețul, termenele de livrare și volumul livrărilor, precum și durata contractului. Pentru a lua în considerare natura specifică a cooperativelor și a nu interveni în mod inutil în cadrul structurilor existente, cooperativele nu ar fi obligate să recurgă la contracte, cu condiția ca statuturile lor să prevadă reguli care vizează aceleași obiective.

În vederea reechilibrării puterii de negociere, se propune, de altfel, ca agricultorii să fie autorizați să negocieze clauzele acestor contracte și îndeosebi prețurile, în mod colectiv, prin intermediul organizațiilor de producători. Deși legislația actuală în materie de concurență acordă o anumită marjă de manevră în acest sens, posibilitățile sunt limitate în absența unor instalații de prelucrare comune, la care se adaugă o absență de siguranță juridică. În acest scop, propunerea prevede incorporarea unei baze juridice în legislația privind agricultura. Această prevedere nu afectează cooperativele de produse lactate, în măsura în care ele consistă într-o integrare verticală a agricultorilor împreună cu instalațiile de prelucrare.

Un alt aspect subliniat de GNI este rolul organizațiilor interprofesionale. Spre deosebire de organizațiile de producători, care nu includ decât agricultorii, aceste organizații încorporează parțial sau integral lanțul de aprovizionare: agricultori, fabricanți, distribuitori și comercianți în detaliu. Ele pot juca un rol util în domeniul cercetării, al ameliorării calității, al promovării și al difuzării celor mai bune practici și metode de producție și de prelucrare. Ele există în prezent în câteva state membre și își joacă acest rol, respectând totodată legislația UE. Mai mult, în sectoare precum cel al fructelor și legumelor, dispoziții specifice ale legislației UE autorizează acest tip de acțiuni, în anumite limite și adesea, sub controlul Comisiei. În ceea ce privește obiectivele organizațiilor interprofesionale, se propune aplicarea regulilor în vigoare în sectorul fructelor și legumelor la sectorul produselor lactate, cu adaptări adecvate, astfel încât constrângerile fundamentale ale regulamentelor privind concurența (inclusiv fixarea prețurilor și partajarea piețelor) să fie excluse din aceste acorduri iar acestea din urmă să fie supuse aprobării Comisiei.

Acestea ar contribui la ameliorarea cunoștințelor și la transparență, atât la nivelul producției cât și al pieței, inclusiv prin publicarea de date statistice privind prețurile, volumele și durata contractelor încheiate pentru livrarea de lapte crud, precum și la realizarea unor studii privind perspectivele de evoluție ale pieței la nivel regional sau național.

Tot în scopul ameliorării cunoștințelor privind producția și a urmării evoluțiilor pieței, este necesar pentru Comisie să obțină, în mod regulat, informații privind volumele de lapte crud livrate.

Pentru a ameliora în continuare transparența, vor fi organizate reuniuni comune ale experților comitetului de gestionare a organizației comune a piețelor agricole și ale grupului consultativ în domeniul laptelui, pentru examinarea situației și perspectivelor pieței, obiectivul fiind acela de a spori sensibilizarea și de a consolida responsabilitatea operatorilor din lanțul de aprovizionare în vederea unei mai bune aprecieri a semnalelor pieței și a adaptării ofertei la cerere.

Prezenta propunere vizează toate cele 4 elemente: relațiile contractuale, puterea de negociere a producătorilor, organizațiile interprofesionale și transparența, în măsura în care acestea necesită o modificare a dispozițiilor în vigoare.

Aceste soluții reprezintă măsuri destul de importante care, deși justificate de structura și de situația actuală a pieței, ar trebui să aibă un caracter temporar și să fie reexaminat ulterior. Validitatea propunerii ar trebui să fie limitată la intervalul de timp necesar producătorilor de lapte pentru a se adapta unui context scutit de cote de producție și pentru a se ameliora pe plan organizatoric în perspectiva unui mediu cu o mai mare orientare către piață. Reexaminarea intermediară ar trebui să analizeze, în mod particular, modul în care au funcționat dispozițiile propuse, să determine dacă acestea ar trebui să continue să se aplice pentru perioada restantă și să examineze modalitățile de încurajare a agricultorilor de a încheia acorduri de producție comune.

Propunerea se bazează pe Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 42 primul paragraf și articolul 43 alineatul (2).

Acțiunea la nivelul UE este justificată, întrucât, pentru realizarea obiectivelor politicii agrare comune, este necesar să se adopte măsuri în acest cadru pentru a se garanta punerea în aplicare în mod uniform a reglementării în toată Uniunea, menținând totodată concurența efectivă pe piața produselor lactate și asigurând buna funcționare a pieței interne. Acesta este, îndeosebi, cazul atunci când este vorba de aplicare legislației UE privind concurența – competență exclusivă a Uniunii – în cadrul politicii agricole comune. Totuși, având în vedere situațiile diferite din cadrul Uniunii în privința dreptului contractelor, decizia de a face sau nu obligatorii anumite elemente ale propunerii (contractele) este lăsată la aprecierea statelor membre.

Legislația UE privind concurența este o competență exclusivă a Uniunii, prin urmare statele membre nu pot să-i modifice aplicarea la politica agricolă comună, posibilă numai în condițiile definite la articolul 42 din TFUE. Cât privește relațiile contractuale, propunerea lasă statelor membre o marjă largă de apreciere. Cu toate acestea, este necesar să se impună anumite standarde minime pentru a permite buna funcționare a pieței interne și a organizării comune a pieței, întrucât acestea sunt, în mod inerent, de natură transfrontalieră.

UE este cea mai competentă pentru atingerea obiectivelor, întrucât obiectivele vizate legate de legislația privind concurența nu pot fi atinse în mod individual de către statele membre și este necesar să se instituie standarde minime în materie de legislație privind concurența pentru a se asigura buna funcționare a pieței interne și a organizării comune a pieței.

Propunerea respectă principiul proporționalității. Abordarea relațiilor contractuale este facultativă la nivelul UE. Statele membre sunt libere să opteze sau nu pentru un regim

obligatoriu. Numai 4 aspecte ale contractelor sunt reglementate la nivelul UE atunci când un stat membru a optat pentru aplicarea unui regim de contracte obligatorii pe teritoriul său cu scopul de a asigura buna funcționare a pieței interne și organizarea comună a pieței.

În ceea ce privește dispozițiile care vizează consolidarea puterii de negociere a producătorilor de lapte, se propune impunerea unui plafon de 3,5 % din producția de lapte a Uniunii Europene, ceea ce ar permite desfășurarea unor negocieri între organizațiile de producători și marii producători de produse lactate de talie comparabilă. Se propune, de asemenea, impunerea unei limite care să corespundă unei anumite proporții din producția națională, pentru a garanta existența unei concurențe în aprovizionarea cu lapte crud la nivel național. Posibilitatea ca autoritățile responsabile cu concurența să intervină în cazuri individuale justificate și necesare ar permite să se evite prejudicierea IMM-urilor prelucrătoare de lapte crud de pe teritoriul național în cauză.

Regulile referitoare la organizațiile interprofesionale sunt inspirate pe larg din cele existente pentru sectorul fructelor și legumelor și vizează doar să garanteze siguranța juridică pentru acțiunile întreprinse de către respectivele organizații.

Adăugarea unei baze juridice explicite prevăzând colectarea lunară, de către statele membre, a informațiilor privind livrările de lapte crud, și anume a datelor de care dispun operatorii, nu ar trebui să reprezinte o povară considerabilă nici pentru producătorii de produse lactate nici pentru statele membre.

Pentru a continua ameliorarea concentrației ofertei, ar trebui încurajate, de asemenea, organizațiile de producători, în conformitate cu recomandările formulate în comunicarea Comisiei privind mai buna funcționare a lanțului de aprovizionare în Europa. Actuala dispoziție privind facilitarea stabilirii și a funcționării administrative a grupurilor de producători, care se aplică deja în toate sectoarele în noile state membre, în cadrul politicii de dezvoltare rurală, ar trebui să fie extinsă la statele membre din UE-15. Nu ar trebui, totuși, permisă posibilitatea de a sprijini grupurile de producători din sectorul fructelor și legumelor, deoarece posibilitățile de sprijinire a activităților acestora sunt disponibile în temeiul articolelor 103b-103g din Regulamentul unic OCP. Modificarea dispozițiilor relevante se înscrie în cadrul adaptării regulamentelor de bază privind agricultura la dispozițiile Tratatului de la Lisabona.

Cât privește celelalte recomandări ale GNI, se prevede ca aspectul „locului de producție” să fie discutat de către GNI ca parte din așa numitul „pachet calitate”. În acest nou cadru, se va introduce, pentru toate sectoarele, o bază juridică pentru ca locul de producție să figureze în mod obligatoriu pe etichete. Astfel, Comisia va putea adopta acte delegate privind o eventuală obligație de indicare a locului de producție pe etichetă la nivelul geografic corespunzător, pe baza evaluărilor de impact adecvate și a studierii fiecărui caz, cu scopul de a satisface cererile consumatorilor în materie de transparență și de informare. Unul dintre primele sectoare examinate va fi sectorul produselor lactate. Se va ține seama de rezultatele dezbaterilor din Consiliu și Parlament asupra propunerii de regulament a Comisiei privind informarea consumatorilor referitor la produsele alimentare [COM(2008) 40].

Eventualele modificări în privința instrumentelor de piață, de cercetare și de inovare vor fi tratate în cadrul inițiativei referitoare la PAC după 2013, în vederea lărgirii dezbaterii la contextul mai vast al tuturor produselor agricole și a garantării unei abordări coerente.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește relațiile contractuale din sectorul laptelui și al produselor lactate

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 42 primul paragraf și articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene¹,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară³,

întrucât:

- (1) Reformele succesive ale organizării comune a pieței laptelui și produselor lactate, integrate de acum înainte în Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (regulamentul unic OCP)⁴, au vizat încurajarea orientării pe piață (și anume, incitarea agricultorilor să decidă în privința naturii și volumului producției lor) în scopul consolidării poziției competitive a sectorului laptelui și a durabilității acestuia în contextul unor schimburi comerciale mondializate. Prin Regulamentul (CE) nr. 72/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 privind modificările aduse politicii agricole comune prin modificarea Regulamentelor (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 320/2006, (CE) nr. 1405/2006, (CE) nr. 1234/2007, (CE) nr. 3/2008 și (CE) nr. 479/2008 și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1883/78, (CEE) nr. 1254/89, (CEE) nr. 2247/89, (CEE) nr. 2055/93, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 2596/97, (CE) nr. 1182/2005 și (CE) nr. 315/2007⁵, (reforma „bilanțului de sănătate” din 2008-2009), s-a decis că era necesar să se mărească în mod progresiv cotele, pentru a se asigura o tranziție armonioasă către suprimarea sistemului cotelor de lapte, programată pentru 2015.

¹ JO C , , p..

² JO C , , p..

³ JO C , , p..

⁴ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁵ JO L 230, 2.9.2009, p. 6.

- (2) În 2007-2009 au avut loc evoluții excepționale pe piețele din sectorul laptelui și al produselor lactate. La început, condiții climatice extreme în Oceania au provocat o scădere semnificativă a aprovizionărilor, urmată de o mărire rapidă și considerabilă a prețurilor. Apoi, în timp ce aprovizionările începeau să se redreseze pe plan mondial iar prețurile reveneau la niveluri mai normale, criza financiară și economică a afectat în mod negativ producătorii europeni de lapte și produse lactate, ceea ce a accentuat instabilitatea prețurilor. Mai întâi, scumpirea materiilor prime a provocat o creștere semnificativă a costului alimentelor pentru animale și ale altor furnituri, inclusiv a energiei. Ulterior, o scădere a cererii mondiale și la nivelul UE, inclusiv de lapte și produse lactate, în timp ce producția din UE era constantă, a dus la o prăbușire a prețurilor în UE, până la nivelul cel mai scăzut al plasei de securitate. Acest declin marcat al prețurilor produselor lactate de bază nu s-a repercutat integral asupra produselor lactate propuse consumatorilor, ceea ce, în majoritatea țărilor și pentru majoritatea produselor din sectorul laptelui și al produselor lactate, a provocat o creștere a marjei brute a sectoarelor situate în aval, a blocat adaptarea cererii la scăderea prețurilor produselor de bază, a încetinit redresarea prețurilor și a exacerbat incidența scăderii prețurilor asupra producătorilor de lapte.
- (3) În octombrie 2009, având în vedere situația dificilă a pieții laptelui, a fost constituit un grup de experți la nivel înalt („GNI”) în domeniul laptelui, în scopul examinării dispozițiilor aplicabile sectorului laptelui și al produselor lactate, pe termen lung și mediu, în vederea suprimării cotelor de lapte, programată pentru 2015. GNI avea misiunea de a elabora un cadru reglementar susceptibil de a contribui la stabilizarea pieței și a veniturilor producătorilor și de a ameliora transparența pieței, respectând totodată rezultatele bilanțului de sănătate.
- (4) GNI a beneficiat de contribuții orale și scrise din partea marilor grupuri europene de operatori din lanțul de aprovizionare cu produse lactate, reprezentând agricultorii, fabricanții de produse lactate, comercianții cu produse lactate, comercianții în detaliu și consumatorii. GNI a beneficiat, de asemenea, de contribuții din partea experților universitari invitați, a reprezentanților unor țări terțe, a autorităților naționale responsabile cu concurența și a serviciilor Comisiei. La 26 martie 2010 a avut loc, de asemenea, o conferință a părților interesate din sectorul produselor lactate care a permis unui număr mai mare de actori din lanțul de aprovizionare să își exprime punctele de vedere. La 15 iunie 2010, GNI și-a prezentat raportul, care conține o analiză a situației actuale a sectorului produselor lactate și un anumit număr de recomandări.
- (5) GNI a observat că sectoarele producției și prelucrării produselor lactate sunt foarte diferite de la un stat membru la altul. Se constată, de asemenea, situații foarte variate între operatorii și tipurile de operatori din interiorul fiecărui stat membru. Cu toate acestea, concentrația cererii este scăzută în multe cazuri, ceea ce duce la un dezechilibru al puterii de negociere între agricultorii și fabricanții de produse lactate în cadrul unui lanț de aprovizionare. Acest dezechilibru poate duce la practici comerciale neloiale; în special, este frecvent ca agricultorii să nu cunoască prețul pe care îl vor primi pentru laptele lor la livrare, întrucât acesta este fixat adeseori cu mult mai târziu de către fabricile de produse lactate, pe baza valorii adăugate obținute, criteriu asupra căruia exploatatul nu are nicio influență dacă nu face parte dintr-o cooperativă.
- (6) Există o problemă de repartiție a prețului de la un capăt la altul al lanțului, care afectează în special prețurile de la poarta fermei. Pe de altă parte, se constată că în

cursul anului 2009, oferta de lapte nu a reacționat la scăderea cererii. Într-adevăr, în anumite state membre mari producătoare de lapte, ca reacție la scăderea prețurilor, agricultorii au produs mai mult decât în anii precedenți. Valoarea adăugată în cadrul lanțului s-a concentrat tot mai mult în sectoarele situate în aval și îndeosebi în fabricile de produse lactate.

- (7) Pentru fabricile de produse lactate, volumul care va fi livrat în cursul sezonului nu este întotdeauna bine planificat. Chiar și cele constituite în cooperative de produse lactate (deținute de agricultori care sunt proprietari ai instalațiilor de prelucrare, în care se prelucrează 58 % din laptele crud din UE) pot suferi de o deficiență de adaptare a ofertei la cerere: agricultorii sunt obligați să livreze totalitatea cantităților lor de lapte cooperativei lor iar aceasta este obligată să o accepte.
- (8) Utilizarea unor contracte oficiale scrise, încheiate înainte de livrare, chiar conținând doar elemente de bază, este puțin răspândită. Ori, acestea ar putea permite sporirea sensibilizării și consolidarea responsabilității operatorilor din lanțul produselor lactate la necesitatea de a considera cu mai mare atenție semnalele pieței, de a ameliora repartiția prețurilor și de a adapta oferta la cerere, precum și de a contribui la evitarea anumitor practici comerciale neloiale.
- (9) Întrucât aceste contracte nu fac obiectul niciunei reglementări la nivelul UE, statele membre au posibilitatea, în cadrul propriului lor drept al contractelor, să impună obligativitatea încheierii unor astfel de contracte, cu condiția respectării legislației Uniunii Europene, îndeosebi în ceea ce privește buna funcționare a pieței interne și organizarea comună a pieței. Având în vedere diversitatea situațiilor constatate în acest domeniu în UE, este indicat ca, în interesul principiului subsidiarității, o astfel de decizie să rămână la latitudinea statelor membre. Cu toate acestea, pentru a se asigura că respectivele contracte sunt conforme unor standarde minime adecvate și pentru a garanta atât buna funcționare a pieței interne, cât și organizarea comună a pieței, este necesar să se stabilească anumite condiții de bază la nivel UE pentru utilizarea acestor contracte. Întrucât este posibil ca anumite cooperative de fabricanți de produse lactate să posede deja, în staturile lor, reguli cu efecte similare, este indicat ca, în interesul simplității, acestea să fie scutite de obligația de a încheia contracte. Pentru garantarea eficacității oricărui sistem astfel constituit, acesta ar trebui să se aplice în același mod în cazurile în care colectarea laptelui de la agricultorii și livrarea lui către unitățile prelucrătoare sunt efectuate de către intermediari.
- (10) Articolul 42 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede că reglementarea UE privind concurența se aplică producției și comerțului produselor agricole numai în măsura determinată de către Parlamentul European și Consiliu în cadrul articolului 43 alineatul 2 din TFUE, care prevede, respectiv, adoptarea unei organizații comune a pieței pentru produsele agricole.
- (11) Pentru a asigura o dezvoltare rațională a producției și a asigura, astfel, condiții de viață echitabile producătorilor de produse lactate, ar trebui să fie consolidată puterea lor de negociere cu prelucrătorii, ceea ce ar duce la o distribuție mai echitabilă a valorii adăugate de-a lungul lanțului de aprovizionare. Prin urmare, pentru realizarea acestor obiective ale politicii agricole comune, ar trebui să se adopte o dispoziție, în temeiul articolelor 42 și 43 alineatul (2) din TFUE, care să permită organizațiilor de producători constituite din agricultorii producători de produse lactate sau asociațiilor acestora să negocieze în mod colectiv clauzele contractelor și îndeosebi prețurile,

pentru producția totală sau parțială a membrilor lor. În vederea menținerii unei concurențe efective pe piața produselor lactate, această posibilitate ar trebui să fie supusă unor limite cantitative adecvate. În consecință, astfel de organizații de producători ar trebui să fie, de asemenea, eligibile pentru a fi recunoscute în temeiul articolului 122 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE în ceea ce privește respectarea condițiilor de aprobare a organizării de asociații de producători.

- (12) Pentru organizațiile interprofesionale din anumite sectoare au fost introduse reguli la nivelul UE. Aceste organizații pot juca un rol apreciabil, facilitând dialogul între actorii din lanțul de aprovizionare și promovând cele mai bune practici și transparența pieței. Astfel de reguli, precum și dispozițiile care clarifică poziția respectivelor organizații față de dreptul la concurență, ar trebui să se aplice în același mod în sectorul laptelui și al produselor lactate, asigurându-se, în același timp că ele nu denaturează concurența sau piața internă și nu afectează buna funcționare a organizării comune a pieței.
- (13) Pentru a urmări evoluțiile pieței, Comisia are nevoie să obțină în timp util informații privind volumele de lapte crud livrate. Articolul 192 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 prevede un cadru pentru schimbul de informații între statele membre și Comisie. Cu toate acestea, ar trebui să se adopte dispozițiile necesare pentru a se asigura că prelucrătorii furnizează în mod regulat astfel de informații statelor membre. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE în ceea ce privește domeniul de aplicare, conținutul, formatul și periodicitatea acestor declarații.
- (14) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt justificate în contextul economic actual al pieței produselor lactate și în structura lanțului de aprovizionare. Prin urmare, acestea ar trebui să fie aplicate pe o perioadă suficient de lungă (atât înainte, cât și după suprimarea cotelor de lapte), pentru a le permite să-și producă efectele pe deplin. Totuși, întrucât ele dispun de un domeniu larg de aplicare, aceste măsuri ar trebui să fie de natură temporară și să facă obiectul unei reexaminări pentru a evalua modul lor de funcționare și a determina dacă este indicat să fie continuate. Chestiunea ar trebui să facă obiectul rapoartelor Comisiei care urmează a fi prezentate până la 30 iunie 2014 și 31 decembrie 2018, privind dezvoltarea pieței laptelui, îndeosebi în ceea ce privește stimulentele potențiale care vizează încurajarea agricultorilor de a încheia acorduri de producție comune.
- (15) Comisia trebuie să aibă competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE pentru a completa sau a modifica anumite elemente neesențiale ale măsurilor prevăzute în prezentul regulament. Trebuie definite elementele asupra cărora poate fi exercitată competența menționată, precum și condițiile cărora li se supune delegarea respectivă.
- (16) Pentru a asigura o aplicare uniformă a măsurilor prevăzute în prezentul regulament în toate statele membre, Comisia trebuie să fie împuternicită să adopte acte de punere în aplicare în conformitate cu articolul 291 din TFUE. În absența unor dispoziții contrare explicite, Comisia trebuie să adopte aceste acte de punere în aplicare în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (UE) nr. [xxxx/yyyy] al Parlamentului European și al Consiliului privind...

(17) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1
Modificări la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 se modifică după cum urmează:

(1) Se inserează următorul articol 4a:

„Articolul 4a

Adoptarea unor acte delegate și de punere în aplicare

Atunci când îi sunt conferite competențe, Comisia acționează în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 196a în cazul actelor delegate și în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 196b în cazul actelor de punere în aplicare, cu excepția cazurilor în care prezentul regulament prevede în mod explicit altfel.”

(2) La articolul 122 primul paragraf litera (a), după punctul (iii) se adaugă următorul punct:

„(iiiia) sectorul laptelui și al produselor lactate;”

(3) La articolul 123 se adaugă următorul alineat:

„4. Statele membre pot să recunoască, de asemenea, organizațiile interprofesionale care:

(a) sunt formate din reprezentanți ai activităților economice legate de producția, comercializarea sau prelucrarea produselor din sectorul laptelui și al produselor lactate;

(b) sunt constituite la inițiativa tuturor reprezentanților menționați la litera (a) sau a câtorva dintre ei;

(c) desfășoară, într-una sau mai multe regiuni ale Uniunii, una sau mai multe activități dintre următoarele activități, ținând seama de interesele consumatorilor:

(i) ameliorarea cunoștințelor și transparența la nivelul producției și al pieței, inclusiv prin publicarea de date statistice cu privire la prețuri, volume și durata contractelor de livrare de lapte crud încheiate anterior, precum și prin realizarea unor studii privind perspectivele de evoluție ale pieței la nivel regional sau național;

(ii) contribuirea la o mai bună coordonare a introducerii pe piață a produselor din sectorul laptelui și al produselor lactate, în special prin cercetare și studii de piață;

(iii) elaborarea unor contracte-tip compatibile cu normele Uniunii;

- (iv) comunicarea informațiilor și desfășurarea cercetării necesare orientării producției spre produse mai adaptate cerințelor pieței, gusturilor și aspirațiilor consumatorilor, în special în materie de calitate a produselor și de protecție a mediului;
- (v) căutarea unor metode care să permită limitarea utilizării produselor farmaceutice de uz animal și a altor furnituri;
- (vi) elaborarea unor metode și instrumente de îmbunătățire a calității produselor în toate stadiile de producție și comercializare;
- (vii) exploatarea potențialului agriculturii ecologice și protejarea și promovarea unei astfel de agriculturi, precum și a denumirilor de origine, a etichetelor de calitate și a indicațiilor geografice; și
- (viii) promovarea producției integrate sau a altor metode de producție care protejează mediul.”

- (4) La capitolul II din titlul II partea II, se adaugă următoarea secțiune IIa:

„SECȚIUNEA II A
ORGANIZAȚIILE DE PRODUCĂTORI DIN SECTORUL LAPTELUI ȘI AL PRODUSELOR
LACTATE

Articolul 126a

Negocieri contractuale în sectorul laptelui și al produselor lactate

1. Contractele de livrare a laptelui crud de la un producător la un prelucrător sau la un colector în sensul celui de-al doilea paragraf din articolul 185f alineatul (1) pot fi negociate de către o organizație de producători din sectorul laptelui și al produselor lactate recunoscută în temeiul articolului 122, în numele producătorilor membri ai acesteia pentru o parte sau pentru totalitatea producției lor colective.
2. Negocierea poate fi purtată de către organizația de producători:
 - (a) fie că este vorba sau nu de un transfer de proprietate a laptelui crud de la producători către organizația de producători,
 - (b) fie că prețul negociat este sau nu identic pentru producția colectivă a tuturor agricultorilor membri ai organizației sau numai pentru unii dintre ei,
 - (c) cu condiția ca volumul total de lapte crud care face obiectul unor astfel de negocieri de către o aceeași organizație de producători să nu depășească:
 - (i) 3,5 % din producția totală a Uniunii;
 - (ii) 33 % din producția națională totală a oricărui stat membru interesat de negocierile purtate de către respectiva organizație de producători;
 - (iii) 33 % din producția națională combinată totală a tuturor statelor membre interesate de negocierile purtate de către respectiva organizație de producători;
 - (d) cu condiția ca agricultorii în cauză să nu fie membri ai niciunei alte organizații de producători care negociază, de asemenea, astfel de contracte în propriul lor nume, și
 - (e) cu condiția ca organizația de producători să notifice autoritățile competente ale statului membru sau statelor membre în care își desfășoară activitatea.
3. În sensul prezentului articol, trimerile la organizațiile de producători includ, de asemenea, asociațiile unor astfel de organizații de producători. Pentru a se asigura că aceste asociații sunt monitorizate în mod corect, Comisia poate

adopta, prin intermediul unor acte delegate, normele aplicabile condițiilor necesare pentru recunoașterea unor astfel de asociații.

4. În vederea aplicării alineatului (2) litera (c), Comisia publică, prin orice mijloace pe care le consideră adecvate și pe baza celor mai recente date disponibile, cantitățile corespunzătoare producției de lapte crud din Uniune și din statele membre.
5. Cu derogare de la alineatul 2 litera (c) punctele (ii) și (iii), chiar dacă plafonul de 33 % nu a fost depășit, autoritatea responsabilă cu concurența vizată la al doilea paragraf poate decide într-un caz individual, dacă ea consideră necesar, să nu autorizeze negocierea de către organizația de producători, pentru a evita excluderea concurenței sau pentru a evita prejudicierea IMM-urilor prelucrătoare de lapte crud de pe teritoriul său.

În cazul negocierilor referitoare la producția mai multor state membre, decizia vizată la primul paragraf este luată de către Comisie, cu ajutorul actelor de punere în aplicare și fără asistență din partea comitetului menționat la articolul 195 alineatul (1). În alte cazuri, această decizie este adoptată de către autoritatea națională de concurență a statului membru a cărui producție face obiectul negocierilor.

Deciziile menționate la primul și la al doilea paragraf nu se aplică înainte de data notificării lor către întreprinderile în cauză.

6. În sensul prezentului articol:
 - (a) „autoritatea națională de concurență” este autoritatea menționată la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat⁶;
 - (b) o „IMM” înseamnă o microîntreprindere, o întreprindere mică sau mijlocie în sensul recomandării 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definiția microîntreprinderilor, a întreprinderilor mici și mijlocii⁷.”
- (5) La articolul 175, cuvintele „sub rezerva dispozițiilor articolelor 176-177 din prezentul regulament” se înlocuiesc cu cuvintele „sub rezerva articolelor 176-177a din prezentul regulament”.
- (6) Se inserează următorul articol 177a:

„Articolul 177a

Acorduri și practici concertate în sectorul laptelui și al produselor lactate

1. Articolul 101 alineatul (1) din TFUE nu se aplică acordurilor, deciziilor și practicilor concertate ale organizațiilor interprofesionale recunoscute care au ca obiect

⁶ JO L 1, 4.1.2003, p. 1.

⁷ JO L 124, 20.5.2003, p. 36.

desfășurarea activităților menționate la articolul 123 alineatul (4) litera (c) din prezentul regulament.

2. Alineatul (1) se aplică numai cu condiția ca:
 - (a) acordurile, deciziile și practicile concertate să fi fost notificate Comisiei;
 - (b) în termen de trei luni de la primirea tuturor detaliilor necesare, Comisia, prin intermediul unor acte de punere în aplicare și fără asistența comitetului menționat la articolul 195 alineatul (1), nu a declarat aceste acorduri, decizii sau practici concertate ca fiind incompatibile cu normele Uniunii.
3. Acordurile, deciziile sau practicile concertate nu pot intra în vigoare înainte de expirarea perioadei menționate la alineatul (2) litera (b).
4. Următoarele acorduri, decizii și practici concertate sunt, în orice condiții, declarate incompatibile cu normele din Uniune:
 - (a) acordurile, deciziile și practicile concertate care pot duce la împărțirea, sub orice formă, a piețelor în cadrul Uniunii;
 - (b) acordurile, deciziile și practicile concertate care pot afecta buna funcționare a organizării pieței;
 - (c) acordurile, deciziile și practicile concertate care pot genera perturbări ale concurenței, care nu sunt esențiale în îndeplinirea obiectivelor politicii agricole comune urmărite prin activitatea organizației interprofesionale;
 - (d) acordurile, deciziile și practicile concertate care afectează stabilirea prețurilor;
 - (e) acordurile, deciziile și practicile concertate care pot fi discriminatorii sau pot elimina concurența cu privire la o parte substanțială din produsele în cauză.
5. În cazul în care, după expirarea termenului menționat la alineatul (2) litera (b), Comisia constată că nu au fost întrunite condițiile de aplicare a alineatului (1), aceasta ia o decizie, prin intermediul unor acte de punere în aplicare și fără asistența comitetului menționat la articolul 195 alineatul (1), declarând articolul 101 alineatul (1) din TFUE aplicabil acordului, deciziei sau practicii concertate în cauză.

Decizia Comisiei nu se aplică înainte de data notificării acesteia organizației interprofesionale în cauză, cu condiția ca organizația interprofesională să fi furnizat informații corecte sau să nu fi abuzat de scutirea prevăzută la alineatul (1).
6. În cazul acordurilor multianuale, notificarea pentru primul an este valabilă pentru anii următori ai acordului. Cu toate acestea, în acest caz, Comisia poate, din proprie inițiativă sau la solicitarea unui alt stat membru, să emită oricând o declarație de incompatibilitate.”

(7) Articolul 179 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 179

Competențe de executare în materie de acorduri și de practici concertate

Comisia poate adopta, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, toate măsurile necesare legate de articolele 176a-178.”

(8) La articolul 184 se adaugă următorul punct:

„(10) Parlamentului European și Consiliului, până la 30 iunie 2014 și la 31 decembrie 2018 privind evoluția situației pieței din sectorul laptelui și al produselor lactate și în special cu privire la aplicarea dispozițiilor articolului 122 alineatul (1) punctul (iia) și ale articolelor 123 alineatul (4), 126a, 177a, 185e și 185f, referitoare, îndeosebi, la stimulentele potențiale pentru încurajarea agricultorilor de a încheia acorduri de producție comune, însoțite de orice propuneri corespunzătoare.”

(9) Se introduc următoarele articole 185e și 185f:

„Articolul 185e

Declarații obligatorii în sectorul laptelui și al produselor lactate

1. Prelucrătorii de lapte crud declară autorității naționale competente cantitatea de lapte crud care le-a fost livrată în cursul fiecărei luni.
2. Pentru ca aceste declarații să fie transmise în timp util și să fie exploatabile în vederea gestionării pieței, Comisia poate să adopte, prin intermediul unor acte delegate, norme privind domeniul de aplicare, conținutul, formatul și periodicitatea unor astfel de declarații.

Articolul 185f

Relații contractuale în sectorul laptelui și al produselor lactate

1. Dacă un stat membru decide că orice livrare de lapte crud a unui producător către un prelucrător de lapte crud trebuie să facă obiectul unui contract între părți, un astfel de contract va îndeplini condițiile stabilite la alineatul (2).

În cazul descris la primul paragraf, statul membru în cauză va decide, de asemenea, dacă atunci când livrarea laptelui crud se face prin intermediul unuia sau mai multor colectori, fiecare etapă a livrării trebuie să facă obiectul unui astfel de contract între părți. În acest sens, prin „colector” se înțelege o întreprindere care transportă lapte crud de la un producător sau de la alt colector la un prelucrător de lapte crud sau un alt colector, caz în care proprietatea laptelui crud este transferată de fiecare dată.

2. Contractul:
 - (a) se încheie înainte de livrare,
 - (b) este întocmit în scris și
 - (c) cuprinde, îndeosebi, următoarele elemente:

- (i) prețul datorat pentru livrare, care:
 - este fix și este indicat în contract și/sau
 - nu poate varia decât în funcție de factori stabiliți în contract, și anume evoluția situației pieței, apreciată pe baza indicatorilor pieței, volumul livrat și calitatea sau compoziția laptelui crud livrat;
 - (ii) volumul care poate și/sau urmează să fie livrat precum și calendarul livrărilor;
 - (iii) durata de validitate a contractului, care poate fi încheiat pe o durată nedeterminată și însoțit de clauze de reziliere.
3. Prin derogare de la dispozițiile alineatului 1, nu este necesar să se încheie un contract atunci când laptele crud este livrat de un producător unui prelucrător de lapte care funcționează sub forma unei cooperative al cărei membru este producătorul, dacă statuturile acesteia prevăd dispoziții având efecte similare celor stabilite la alineatul (2) literele (a), (b) și (c).
4. Toate elementele contractelor de livrare a laptelui crud încheiate de către producători, colectori sau prelucrători de lapte crud, inclusiv elementele menționate la alineatul (2) litera (c) sunt negociate în mod liber între părți.
5. Pentru a garanta aplicarea uniformă a prezentului articol, Comisia poate adopta, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, toate măsurile necesare.”
- (10) În partea VII, la capitolul I se adaugă următoarele articole 196a și 196b:

„Articolul 196a

Acte delegate

1. Competențele de a adopta actele delegate menționate în prezentul regulament îi sunt conferite Comisiei pentru o perioadă de timp nedeterminată.

Imediat după ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

2. Delegarea competenței menționată la alineatul (1) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu.

Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă să revoce delegarea de competențe informează cealaltă instituție și Comisia în timp util înainte de luarea deciziei finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul revocării, precum și posibilele motive ale acesteia.

Prin decizia de revocare ia sfârșit delegarea competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia de revocare intră în vigoare imediat sau la o dată ulterioară, specificată în cuprinsul acesteia. Decizia nu afectează valabilitatea

actelor delegate deja în vigoare. Aceasta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

3. Parlamentul European și Consiliul pot formula obiecțiuni la actul delegat în termen de două luni de la data notificării. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu o lună.

În cazul în care, la expirarea acestui termen, nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni la actul delegat, acesta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data prevăzută în cuprinsul său.

Actul delegat se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare înainte de expirarea perioadei respective dacă atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu prezenta obiecții.

În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecțiuni cu privire la un act delegat, acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecțiuni expune motivele care au stat la baza acestora.

Articolul 196b *Acte de punere în aplicare*

Atunci când se adoptă acte de punere în aplicare în temeiul prezentului regulament, Comisia este asistată de comitetul menționat la articolul 195 din regulament și se aplică procedura prevăzută la articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. [xxxx/yyyy].”

- (11) La articolul 204 se adaugă următorul alineat:

„6. În ceea ce privește sectorul laptelui și al produselor lactate, până la 30 iunie 2020 se aplică articolul 122 primul paragraf punctul (iiia) și articolele 123 alineatul (4), 126a, 177a, 185e și 185f.”

Articolul 2 **Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre. Se aplică de la [...].

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

FIȘĂ FINANCIARĂ

Indic/10/744996(SM/t
m)
6.142.2010.1
DATA: 7/10/2010

1.	LINIA BUGETARĂ: 05 02 12 943.1	CREDITE: milioane EUR (buget 2010)			
2.	TITLU: Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 (regulamentul unic OCP) în privința relațiilor contractuale din sectorul laptelui și al produselor lactate.				
3.	TEMEI JURIDIC: Articolele 42 și 43 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)				
4.	OBIECTIVE: Să reacționeze rapid la recomandările grupului la nivel înalt examinate de către Consiliu și adoptate de către președinție în concluziile sale din 27 septembrie 2010. Prezenta propunere vizează, în mod esențial, relațiile contractuale, puterea de negociere a părților contractante, organizațiile interprofesionale și transparența.				
5.	IMPLICAȚII FINANCIARE	PERIOADĂ DE 12 LUNI (milioane EUR)	EXERCITIUL FINANCIAR ÎN CURS 2010 (milioane EUR)	EXERCITIUL FINANCIAR URMĂTOR 2011 (milioane EUR)	
5.0	CHELTUIELI - DIN BUGETUL UE (RESTITUIRI/INTERVENȚII) - ÎN SARCINA BUGETELOR NAȚIONALE - ALTELE	-	-	-	
5.1	VENITURI - RESURSE PROPRII ALE UE (TAXE/TAXE VAMALE) - LA NIVEL NAȚIONAL	-	-	-	
		2012	2013	2014	2015
5.0.1	CHELTUIELI ESTIMATE	-	-	-	-
5.1.1	VENITURI ESTIMATE	-	-	-	-
5.2	METODĂ DE CALCUL:				
6.0	PROIECTUL POATE FI FINANȚAT DIN CREDITE ÎNSCRISE LA CAPITOLUL CORESPUNZĂTOR DIN BUGETUL ACTUAL?			DA NU	
6.1	PROIECTUL POATE FI FINANȚAT PRIN TRANSFER ÎNTRE CAPITOLELE BUGETULUI ACTUAL?			DA NU	
6.2	VA FI NECESAR UN BUGET SUPLIMENTAR?			DA NU	
6.3	VOR TREBUI INCLUSE CREDITE ÎN BUGETELE VIITOARE?			DA NU	
OBSERVAȚII: Măsurile propuse, care pot contribui la stabilizarea pieței și a veniturilor producătorilor pe termen mediu și lung, nu au o incidență directă asupra bugetului UE. Modificările aduse Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 pentru a permite susținerea organizațiilor de producători din UE-15 au fost deja incluse în COM(2010) 537.					